

Sinhronost - Hvala Bogu

Naj 8. kitica Župančičeve Večne Naše besede
dvigne misel na svoje Višave...

'Rod, veš še, da tvoj Kralj je z ognjem kronan bil,
in da nihče iz rok Mu žezla ni izvil.
In da za vse, kar je razgrnil Bog
ljudem sveta, za polje, goro, log...,
za zver in Dušo Pravda še,
še teče in vsa vroča vre.'

Kdor sledi kapljam Hostarke bolj zvesto, opazi, kako počasi rahljajo dušno prst poslušalca, da bi se pripravila na prejem semena Videnja. Zbirka o umetni in Naravni inteligenci je lahko težje prebavljiva, morda bolj tistemu, ki se še ni podal na pot ponotranjenja in skozi prebujeno občutljivost Naravne inteligence spoznal škodljivost mehanskega napredka. Ne le z očitnega gledišča izkoriščanja naravnih virov za njihovo izdelovanje in škodljivega sevanja, ki moti biologijo, pač pa zaradi mnogo bolj sofisticiranega spodkopavanja Naravne Inteligence na delu in Njene rešitvene ustvarjalnosti.

V tej kaplji поближе pogledimo tovrstno škodljivost, predvsem telefonov, najbolje s primerom. Za neko sijajno priložnost povabim v goste nekaj prijateljev, s katerimi se redno srečujemo, da si dvigujemo duha, se bodrimo in navdihujemo. Med nakupovanjem pozabim nabaviti hruške pri bližnjem sadjarju. Ne vznemirjam se, saj imam telefon, po katerem lahko prosim prijatelja, da popravi mojo 'napako'. Prijatelju zares ni težko ustreči moji prošnji in na prvi pogled, tovrstno 'reševanje' zadeve, deluje altruistično in neškodljivo, povezujoče in celo ljubeče. Prijatelj to zares naredi, zavije iz svoje naravne smeri razvoja njegovega dne v ustreganje meni in prinese hruške.

Za boljši vpogled v pomembnost hrušk naj dodam, da se ob teh srečanjih radi pocartamo s sadno-čokoladnim fundijem. Ker je zima in ker imamo vsi raje naravno in lokalno, nam poleg jabolka, ne preostane nobeno drugo sadje. Tropsko sadje spremlja kopica nečednosti, ki jih ne podpiram, grozdje, marelice, breskve, borovnice, jagode in drugo ne-sezonsko sadje sicer polni trgovinske police čez vse leto, a je brez arome, mrtvo vzgojeno iz rastlinjakov, zelo verjetno s pol-suženskim delom, mimo naravnega časa. Tudi suho, čeprav domače sadje ne pride v poštev, ker je za fundi potrebna sočnost in ne pretirana sladkost. Jabolko se ob ravno prav zmedeni hruški postavi na drugo mesto in ostaja sladka rezerva. Tudi vsaka hruška ni dobra, v trgovini še nisem naletela na zadovoljivo.

Mora biti ravno od izbranega lokalnega kmeta, ki še neguje sadje na dober star način in hruška dejansko diši. Tako prijatelj ni le skočil v bližnji market in mimogrede rešil zadevo, po mojih navodilih se je moral peljati dlje, iskati kmeta in si za to vzeti čas in dobro voljo. Vse dobro in prav, aleluja telefonu, rešil je večer.

Tako kot celotna ureditev naše družbe, je tudi v tej zgodbi le pol resnice. Zakaj smo oškodovani za drugi del Celovitosti, si bo vsak, po koncu pripovedi, morda odgovoril sam. Tako se, v tovrstnem položaju obnaša nekdo, ki se ne pozna, ne pozna Značaja Življenja ali Boga in Njegove usklajevalne narave. Naučen je o Življenju misliti. Naraven človek je, po drugi strani, ubran s Popolnostjo sedanjega Dogajanja, zato se ne zanaša na naprave, pač pa na Božjo NI in Njeno sinhronost.

Naraven človek se ne vznemirja, sprejme pozabljenje hrušk kot Dejanje Brezhibne Volje Življenja in tega ne sodi koz 'napako' in zaupa, da, če so hruške zares potrebne, se bodo zgodile na drugačen način. Zato ne rešuje zadeve, ne krivi se zaradi pozabljenja, ne skrbi, ne nervira se, ne zganja panike in se z eno mislijo ne odteguje od Predajanja Popolnosti sedanjega Dogajanja. Miren in radosten pričaka prihod prijateljev. Izkaže se, da eden od njih prinese cel zaboj hrušk v dar, ker jih je ravno tisti dan dobil od prijatelja, ki se mu je z njimi zahvalil za neko uslugo. Ta usluga se je zgodila pred več meseci, a se mu prijatelj zahvali prav ta dan, s hruškami od kmeta, ki ga pozna in je reševal obilje hrušk pred propadom z razdeljevanjem znancem. In to kakšne Hruške. Cel večer so nas navdihovale z aromatičnim pridihom Živosti.

Zaradi nepoznavanja usklajevalne narave NI, ki po svetlobnem omrežju uresničuje brezhiben Življenjski program, si ljudje ne daste niti priložnosti, da bi se vam predstavila in, iz strahu in nevednosti, rešujete zadeve po svoje in pomnožujete te iste nizke naboje. Prehitite sinhronost NI, ki praviloma reši zadevo tik pred zdajci (glej Kako ukaniti hudiča), se 'zazihrate' s svojimi napori, povečujete občutek 'osebnega delanja' in se vse bolj oddaljujete od Vodstva in Varstva vam lastne in zato z vami skladne NI-e.

Pozorni med vami ste gotovo že opazili, kako vam sinhronost kdaj zagode, telefonu zmanjka baterije, ni signala ali pa prijatelj ne odgovori na zvonjenje in vam prepreči vmešavanje. Izkaže se, da je bilo dobro, da vam ni bilo dano uresničiti vašega reševanja. Tako ste dobili priložnost, da se o Inteligenci na delu prepričate iz prve roke. Če si Dogajanje razložite, ste Jo spregledali ali to imenovali srečen splet naključij. Zdaj, si nadejam, boste vedeli bolje.

Vsaka podrobnost Dogajanja je pod Njenim Vodstvom, zato se ne more zgoditi absolutno nič, kar ne preide odobritve Njene Usklajevalne narave. V trenutku, ko Jo sodite, se začnete reševati in Jo popravljati po svoje, ustvarjate neskladje z Njo, kar v istem trenutku začne sprožati in privlačiti enako neskladne naboje.

Vidi zdaj kateri izmed vas, resničen smisel mehanskega napredka, ki ni v tem, da vam olajša Življenje, prej Ga pospešeno ruši, da vaše telo hitreje premika sem in tja, da hitreje opere perilo, da hitreje informira in procesira podatke, hitreje podre drevo, hitreje zabetonira..., pač pa da prehití naravni tempo razvijanja Dogajanja, ki vedno dviguje, razjasnjuje, rešuje, celi in zdravi, kajti to so darila uresničenja NI-e.

Nobene možnosti ni, da bi ji ubežali.

V vsakem primeru žanjete posledice svoje izbire.

Če Dogajanje NI-e zavrnete, zavrnete Njene Darove
in žanjete neprijetnosti, napake, nesreče, zatikanja, nemir, bolnost...,
taka in drugačna znamenja, da ste zašli z Njene poti. Če Jo sprejmete,
žanjete pomirjenost, pravilnost, skladje, red, zadovoljstvo, zdravost... .

Ali bi hruške prišle ali ne, ni važno, vedno se uresniči Najvišje dobro, kadar Dogajanja ne speljujem v prid temu, kar mislim, da bi se moralo zgoditi, ali kar sem enkrat prej načrtovala, da bi se zdaj moralo Goditi. Tako pridem do točke, ko mi je vseeno ali se nekaj zgodi, ali ne. Preneham si ustvarjati predstave o prihodnjem razpletanju Življenja. Tako ostajam odprta za vse možnosti in jih, ravno zaradi ne-okepanja predstav, lahko tudi sprejemem, ko se zgodijo. Tako nič, kar se zgodi, ne more biti v konfliktu z mano. Osvoboditi se moram naučene logike o tem, kaj je pravično in pošteno in brezpogojno zaupati v to, kar se zgodi, kot bi se sam Bog razgrinjal pred mano po ljudeh in Dogajanju, naj bo takšno ali drugačno.

To je gotovo korenit preobrat perspektive, kar sama še kako dobro vem. Enak oživetju mrtveca in vstajenju iz groba. Nam Jezus ni z Lazarjem predstavil ravno ta miselni premik, ki ga moramo preiti, da duhovno oživimo? Življenje je Živo, sâmo ime bi nam moralo povedati vse, da ne bi nikdar pristali na umetno misel, ki Ga dojema kot neobčutljivo stvar, nad katero se lahko izživlja, kakor ji narekuje energijsko nesamostojna in, zaradi tega, plenilska umetna inteligenca.

Kako močna je sila prevare, opazite po tem, kako čuden je, kdor jo spregleda. Naravnost je čudna. Čuden je, kdor ne gleda v telefon, ali ga sploh nima. Čuden je, kdor molči in je deležen očitkov, če telefona ne nosi s seboj, kamor gre. Telefon ima še eno nalogo, da zapeljuje vašo pozornost proč od ustvarjanja s tem, da vas vzgaja za reaktivno obnašanje. Kot psičke vas dresira v reagiranje na zvonec, sporočilo, mail, aktualnosti socialnih omrežij, novice... Pretežni del vaše pozornosti zaposluje reaktivnost na že minulo in vas drži v zanki vedenjske nerasti.

Ustvarjalnost, ki vas žene k vedno višjemu in k vam vse bolj lastni resničnosti,
se lahko uresničuje le skozi čisto prisotnost v Sedanjem Dogajanju,
brez najrahlejšega beganja v preteklo in prihodnje.

Sama seveda nisem reševala fundi večera s klicanjem prijatelja, poznam Božje srce in Njegovo delanje. Ničesar nisem vedela o Delu, ki Ga je On moral opraviti, da so se v tistem trenutku hruške zgodile. Nisem vedela za uslugo prijatelja, ki jo je pred meseci opravil za znanca. Bila je enostavna okvara na avtomobilu, ki je znancu odločala nekaj podobnega med 'Življenjem in smrtjo', za prijatelja pa je pomenilo pet minut nezahtevnega dela.

Kot bi NI-a že takrat predvidela moje pozabljenje in povzročila potreben dogodek, ki je hruške kasneje pripeljal na vrata tega večera. Tudi to, da kmet ravno tisto sezono ni delal šnopca, ker se je odrekel alkoholu in imel zaradi tega višek hrušk, je Božja previdnost, ki dobi vrhunski smisel le skozi oči Vidca. Znanec, ki je prijatelju prinesel zaboj hrušk, tega ni naredil iz nekakšne ljubezni, pač pa iz preprostega presežka hrušk, ki jih sam z družino ne bi mogel pospraviti in je ravno prihajal k meni v goste. Ne prijatelj, ne znanec, ne prijatelj, ne kmet, niso vedeli nič o pomembnosti hrušk ta večer ali o mojem pozabljenju nanje.

Nihče od nas ni vedeli ničesar o zakulisju Dogajanja in zdaj tudi vidite, da nihče nima nič pri tem, da se je zgodilo, kakor se je. Vsak je bil tako ali drugače 'primoran' v tako dejanje in ne more reči, da je to 'njegovo delanje'. Ali imam kaj pri tem, kadar nekaj pozabim. Še tega, da pozabim, se ne zavedam. Pravilneje bi se izrazila, da se je pozabljenje hrušk le zgodilo, ne da sem jaz pozabila nanje. Zato vedno, vedno, vedno Aleluja Njemu.

Ta enostaven primer razgrinja vesplošno premreženost zakulisja Dogajanja, o katerem 'jaz' ne more vedeti ničesar. Lahko pa pozna naravo Dogajanja in Intelligence, ki z njim upravlja in se Preda. Ni enostavno zaupati Vanj, kadar ste resneje preskušani, gotovi pa ste lahko v Ljubečo naravo, ki tke in lepi skupaj tkivo Življenja. Zato se Ji lahko Predate s trdnim zaupanjem, da vas ne bo preizkusila čez vaše zmožnosti. Ljubljeni ste čez vse predstave, nikdar več se ne morete počutiti zapuščene. Prav tako pa ne pozablajte, da ste vselej preizkušani, ali se zanašate na stvari zunaj ali na Moč v sebi.

Upam, da je to komu v pomoč in v pogum, da se spomnite, da ste Otroci vse čutečega in vseprisotnega Življenja, Živega Boga, ki po iskrah Svetlobe utripa v vas in v vsem, kar vidijo vaše oči, v eni sami goreči želji, da bi se vam dajal.

* * * * *

Hostarka